

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/48/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3111010008
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3111010008.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Jozefa Mézsárosa a JUDr. Rastislava Vranku v trestnej veci proti obvinenej L. V., pre trestný čin neodvedenia dane a poistného podľa § 148a ods. 1, ods. 4 Tr. zák. účinného do 31.12.2005, na neverejnom zasadnutí 26.júna 2013 prejednal sťažnosť prokurátorky Krajskej prokuratúry v Trenčíne proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín z 2.apríla 2013, sp.zn. 3T/2/2011 a takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods.1 písm. b/ Tr.por. napadnuté uznesenie sa **z r u š u j e** .

Okresnému súdu sa **u k l a d á**, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

odôvodnenie:

Okresný súd Trenčín uznesením z 2.apríla 2013, sp. zn. 3T /2/2011 podľa § 244 ods.1 písm. d/ Tr.por. s poukazom na § 215 ods. 2 písm. a/ Tr. por. trestné stíhanie proti obvinenej L. V. pre skutok právne posúdený ako trestný čin neodvedenia dane a poistného podľa § 148a ods. 1, ods. 4 Tr. zák. účinného do 31.12.2005, ktorý mala spáchať na skutkovom základe, že

obvinená L. V. presvedčila R. Q., nar. X.X.XXXX, trvale bytom Y., ul. L. č. XXXX/XX, aby ako konateľka spoločnosti HESIM spol. s.r.o. so sídlom v Kostolnej - Záriečí č. 222, okres Trenčín, IČO 36414000 v daňových priznaniach k dani z pridanej hodnoty (DPH) za mesiace január 2004 až február 2005 neoprávnene uplatnila nárok na vrátenia dane z pridanej hodnoty vo výške 5.766.166,- Sk (191.401,64 €) na základe fiktívnych faktúr vystavených spoločnosťou Slovlepex s.r.o., Bziny 219, 02601 Dolný Kubín, IČO 31625509 napriek tomu, že k uskutočneniu týchto zdaniteľných plnení nedošlo, pričom nadmerné odpočty DPH za mesiace január až december 2004 vo výške 4.785.840,- Sk (158.860,78 €) boli spol. s.r.o. HESIM správcom dane skutočne vyplatené na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX vedený vo VÚB banke, a.s., odkiaľ R. Q. tieto peniaze vybrala a obratom ich odovzdala L. V., ktorá ich použila pre svoju potrebu a nadmerné odpočty DPH za mesiac január 2005 vo výške 653.551,- Sk (21.693,92 €) a za mesiac február 2005 vo výške 326.775,- Sk (10.846,94 €) správca dane po kontrole neuznal a tieto vyplatené neboli, pričom fiktívne faktúry, dodacie listy, jednotné colné deklarácie a výpisy z bankových účtov na tento účel presne nezisteným spôsobom zabezpečovala L. V., zastavil, pretože trest, ku ktorému môže trestné stíhanie viesť, je celkom bez významu popri treste, ktorý bol obvinenej pre iný trestný čin už právoplatne uložený.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na to, že trest, ku ktorému môže trestné stíhanie viesť v prejednávanej trestnej veci, je celkom bez významu popri treste, ktorý bol obvinenej L. V. uložený rozsudkom Okresného súdu Martin z 27.októbra 2011, sp. zn. 2T/76/2011 pre zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. (pod bodom 1) a pre pokračovací obzvlášť závažný zločin podvodu v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1, § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. (pod bodom 2) podľa § 221 ods. 4, § 36 písm. j/, § 37 písm. h/, § 38 ods. 2, § 39 ods. 2 písm. a/ Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. za použitia zásad uvedených v § 41 ods. 2 Tr. zák. ako trest súhrnný vo výmere 11 rokov s tým, že podľa § 48 ods. 4 Tr.

zák. bola obžalovaná na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradená do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a to za súčasného zrušenia v zmysle § 42 ods. 2 Tr. zák. výrokov o trestoch trestného rozkazu Okresného súdu Žilina z 31.3.2010, sp. zn. 22T/126/2009 a rozsudku Okresného súdu Trenčín z 2.februára 2011, sp. zn. 2T/11/2008, pričom obžalovanej bol uložený aj trest prepadnutia veci. Okrem toho v inej trestnej veci obvinenej vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 1T/21/2010 jej bol pre totožnú trestnú činnosť uložený trest odňatia slobody vo výmere 15 rokov a jeden mesiac so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia, pričom uznesením Krajského súdu v Trenčíne bol rozsudok Okresného súdu Trenčín z 21.mája 2012 zrušený a trestná vec bola vrátená súdu prvého stupňa na jej nové prejednanie a rozhodnutie.

Proti tomuto uzneseniu podala v zákonnej trojdňovej lehote sťažnosť prokurátorka Krajskej prokuratúry v Trenčíne. V jej písomnom odôvodnení namietala správnosť výroku napadnutého uznesenia predovšetkým s poukazom na to, že v prípade ukladania súhrnného trestu v zmysle § 42 a nasl. Trestného zákona nesmie byť súhrnný trest miernejší, ako sankcia uložená skorším rozsudkom, pričom upustiť od uloženia súhrnného trestu alebo ďalšieho trestu možno iba vtedy, ak súd pokladá trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela za dostatočný. V zmysle § 38 ods. 2 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery, musí súd prihliadať na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, pričom v danom prípade dáva vyšetrovací spis podklad pre výlučný záver o existencii iba priťažujúcej okolnosti uvedenej v § 37 písm. m/ Tr. zák., t.j. odsúdenie za iné trestné činy a to pri neexistencii poľahčujúcej okolnosti, čo pri súčasnej situácii vytvára predpoklad, že trest by bol obvinenej ukladaný aj s použitím § 38 ods. 4 Tr. zák.. Aj vzhľadom na osobu obvinenej Silvie Kňúrovej a možnosť jej nápravy, keď v minulosti už bola trikrát súdne trestaná a špecializovala sa prevažne na majetkovú trestnú činnosť, s prihliadnutím na charakter a závažnosť spáchaného činu, zrejme súhrnný trest vo výmere jedenásť rokov by nedosiahol očakávaný prevýchovný účel. Pri ukladaní trestu treba mať na zreteli nielen hľadiská generálnej prevencie, ale hlavne hľadiská prevencie individuálnej, preto účinná ochrana spoločnosti si u obvinenej vyžaduje uloženie prísnejšej sankcie a teda nie sú dané podmienky na zastavenie trestného stíhania proti obvinenej pre jeho neúčelnosť z dôvodu bezvýznamnosti hroziacej sankcie. Navrhla preto, aby krajský súd postupom podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Tr. por. napadnuté uznesenie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal podľa § 192 ods.1 Tr.por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu a dospel k záveru, že sťažnosť prokurátorky Krajskej prokuratúry v Trenčíne je dôvodná.

Okresný súd nepostupoval správne, pokiaľ dospel k záveru, že v predmetnej veci sú splnené zákonné podmienky pre zastavenie trestného stíhania podľa § 244 ods.1 písm. d/ Tr. por. s poukazom na § 215 ods. 2 písm. a/ Tr.por.. Prokurátorka v podanej sťažnosti dôvodne poukázala na to, že pri rozhodovaní o zastavení trestného stíhania z dôvodu uvedeného v § 215 ods.2 písm. a/ Tr.por. je potrebné vychádzať a hodnotiť nielen druh a výšku trestu, ktorý bol obvinenej pre iný trestný čin už uložený, ale súčasne je potrebné zhodnotiť aj všetky okolnosti oboch trestných činov, ich závažnosť (v danom prípade je aj stupeň závažnosti prejednávaného trestného činu neodvedenia dane a poistného podľa § 148a ods. 1, ods. 4 Tr. zák. účinného do 31.12.2005 značne vysoký a ide pritom o trestný čin majetkovej povahy s podvodným konaním a obvinená má k páchaniu trestných činov obdobnej povahy evidentné sklony) možnosť nápravy obvinenej s prihliadnutím na hodnotenie jej osoby z hľadiska účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr.zák. a pri dostatočnom zvážení, či trest skôr uložený zabezpečí výchovu obvinenej takým spôsobom, aby viedla riadny život. Krajský súd navyše poukazuje na to, že pokiaľ citovaným rozsudkom Okresného súdu Martin, na ktorý okresný súd v odôvodnení svojho uznesenia poukazuje, bol obvinenej uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 11 rokov, za teraz prejednávaný trestný čin neodvedenia dane a poistného podľa § 148a ods. 1, ods. 4 Tr. zák. účinného do 31.12.2005, je možné uložiť trest odňatia slobody vo výmere od 5 do 12 rokov. Z uvedeného vyplýva, že v posudzovanej veci neboli v čase rozhodovania okresného súdu splnené podmienky pre postup podľa § 215 ods.2 písm. a/ Tr.por., keď pritom rozsudok Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1T/21/2010 z 21.mája 2012, na ktorý okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia taktiež poukazuje nie je možné v súčasnom štádiu trestného konania preceňovať, pretože tento rozsudok bol uznesením Krajského súdu v Trenčíne z 21.februára 2013, sp. zn. 2To/99/2012 podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. c/, písm. d/ Tr. por. zrušený v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. bola vec vrátená súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Krajský súd vzhľadom na uvedené dôvody a na podklade dôvodne podanej sťažnosti prokurátorkou krajskej prokuratúry napadnuté uznesenie podľa § 194 ods.1 písm. b/ Tr.por. zrušil a okresnému súdu uložil, aby o veci znovu konal a rozhodol v súlade so stavom veci a zákonom.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.